

A fogyasztói társadalom mutációt idézett elő ünnepeink DNS-ében: a felszínt megtartva változtatta meg lényegüket.

Mimmo Muolo, az Avvenire vatikánszakértője könyvet írt *Ellopott ünnepek – fedezzük fel újra az ünnep keresztény értelmét* címmel. Annak a hosszú ideje fennálló kulturális jelenségnek a hatásait vizsgálja, hogy a fogyasztói társadalom elveszi a keresztény ünnepek igazi tartalmát.

Az előszót Rino Fisichella érsek, az Új Evangelizáció Pápai Tanácsának elnöke írta: „A könyv megmutatja azt a lassú, de fékezhetetlennek tűnő folyamatot, amely elfeledteti azt, ami szent, és újpogány látásmódot állít a helyébe. Nem tudjuk, hová vezet ez a hullámverés. Ami biztos, hogy ez a jelenség a hit által táplált kulturális alapon gyökerező azonosságtudat széthullásához vezet, egyéni és társadalmi szinten is.”

A szerzőt az indította a vizsgálódásra, hogy kislánya, Giuseppe egyszer megkérdezte tőle: „Ha a karácsony a gyermek Jézus ünnepe, akkor miért beszélnek olyan sokat a Téliapóról és olyan keveset a gyermek Jézusról?” Megértette, hogy a gyermekek olykor természetesebb módon képesek a dolgok mélyére látni, amíg mi, felnőttek igazodunk a megszokásokhoz, a felszínhez, néha pusztán azért, mert egyéb dolgainkkal vagyunk elfoglalva.

Ez a széles körben elterjedt jelenség sajnos nemcsak a karácsonyt érinti, hanem a többi ünnepünket is: a húsvét tavaszünnepé válik, mindenszentek ünnepére a fiatalok körében rátelepszik a Halloween.

Muolo úgy fogalmaz, hogy ellopták az ünnepeinket. Mintha az uralkodó kultúra genetikai mutációt idézett volna elő a keresztény ünnepek DNS-ében, megtartotta nevüket, felszíni struktúrájukat, mégis a legmélyebb szinten változtatta meg lényegüket.

A karácsonyi üdvözlőlapokon az emberek nagy része már meg sem említi Jézus születését. Jó példa erre a Google is: ha egy híresség születésének, halálának van évfordulója, látványosan jelzik, rá lehet klikkelni a figyelemfelkeltő ikonra. 2011. december 25-én az aktuális, piros sapkát és havazást ábrázoló logó mellé csak az volt írva: Kellemes ünnepeket! „Jézust cenzúrázta a Microsoft? Nem csak a Microsoft. 2010-ben az Európai Bizottság több mint hárommillió példányban nyomtatta ki az Európai Unió naptárt az iskolások számára: ebben szó sem esett a karácsonyról, pedig szerepeltek benne zsidó, muzulmán, sőt még hindu és szikh ünnepek is” – írja le megdöbbenését a szerző.

A nagybőjt esetében az történt, hogy átformálódott a szó jelentése, a hangsúlyt a pszichológiai tartalmakra, a viselkedésre helyezték. A húsvétra való felkészülésnek így módon elveszett a spirituális tartalma, és az örömökről való lemondássá változott. A szerző Aranyszájú Szent Jánost idézi, aki szerint ez az időszak „olyan, mint egy tornaterem, ahol gyakorlatokat, edzéseket végzünk”. Olyan korban élünk, amelyben virágzik a test kultusza, zsúfolásig telnek az edzőtermek. Miért nem próbálunk egy kicsit a lélek tornatermében is edzeni, táplálni hitbeli életünket? Ebben az esetben a lemondások nem maradnak öncélúak. Ahogy a sport komoly gyakorlása is sok lemondással, életmódváltoztatással jár, úgy az önmegtartóztatás ennek a lelki edzésnek a velejárója.

A kereszténység legnagyobb ünnepe, a húsvét immár a húsvéti tojás és a kirándulások ideje lett. Az iskolás gyerekek számára tavaszünnepet jelent, amikor a természet felébred téli álmából. Az iskola nem támogatja az ünnep valódi értelmének közvetítését, vagyis nem adja át kultúránk alapjait a diákoknak. Pedig hogyan lehet megérteni a művészettörténet, az irodalom, a zene, a filozófia nagy alkotásait a húsvét misztériuma nélkül? Hogyan lehet megérteni az elmúlt 2000 év történelmét? A szerző szerint ez olyan, mintha úgy tanítanánk matematikát, hogy kihagytuk a szorzótáblát.

/forrás: Magyar Kurír/